

РЕШЕНИЕ

№ 94

гр. И., 09.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – И., ПЕТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Д. Г. Цончев

при участието на секретаря Борислава Ив. Мешинкова
като разгледа докладваното от Д. Г. Цончев Административно наказателно дело № 20231840200030 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 58д и сл. ЗАНН.

Образувано е по жалба от Д. И. Т. против Наказателно постановление № 22-0274-*****/20.12.2022 г., издадено от началника на РУ-И., с което за нарушение на чл. 140, ал. 1 ЗДвП на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца и глоба в размер на 200 лв.

В депозираната жалба са релевирани оплаквания за незаконосъобразност на атакувания акт, като е отправена молба за неговата цялостна отмяна. В съдебно заседание защитникът му доразвива наведените доводи.

Въззиваемата страна не изпраща представител и не изразява становище.

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуално легитимирано лице и съдържа всички изискуеми реквизити обуславящи нейната редовност, което предпоставя пораждането на предвидения в закона суспензивен и деволутивен ефект, а разгледана по същество се явява частично основателна.

Въззивният споделя частично, фактическата обстановка, установена от АНО (началник на РУ-И.).

От фактическа страна:

На 14.09.2022 г. свидетелят Д. О. – полицейски служител при РУ - И., изпълнявал задълженията си по контрол на автомобилния транспорт. Около 13:30 часа в община И., на третокласен път № 822 в с. Ж. с посока към гр. И.,

забелязал движение на л.а. „А.“, модел „А4“ сиво на цвят, с рама № WAVZZZ8K28A*****, което било без поставени регистрационни табели. Това го мотивирало да спре водача на автомобила за проверка. При проверката установил самоличността му – жалбоподателят Д. Т. Свид. О. поискал съдействие от свои колеги чрез радиостанцията и на повикването се отзовали свидетелят С. Р. и колегата му Д. Б. В хода на проверката пред полицейските служители жалбоподателят заявил, че му е известно, че автомобилът е без регистрационни табели, тъй като същите били откраднати преди няколко седмици, но не е уведомил за това органите на МВР, а причината да управлява автомобила била, че го е взел от сервиз по-рано през деня.

Свидетелят О., в качеството на младши автоконтрольор при РУ на МВР – И., съставил срещу жалбоподателя Акт № 548 от 14.09.2022 г. за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП за това, че на 14.09.2022 г. около 13:30 часа в община И., на третокласен път № 822 в с. Ж. с посока към гр. И., управлявал л.а. „А.“, модел „А4“ сиво на цвят, с рама № WAVZZZ8K28A*****, което било без поставени регистрационни табели и не е регистриран по надлежния ред.

Актосъставителят изготвил докладна записка, която послужила като основание за образуване на прокурорска преписка № ***/2022 г. на РП – Самоков, ТО – И.. В хода на проверката наказаният Т. депозирал собственоръчни сведения, в които посочил, че му било известно, че автомобилът е без поставени регистрационни табели. В същия смисъл депозирал писмено сведение и Билял Топов, в чийто сервиз наказаният оставил автомобила си непосредствено преди нарушението, като посочил, че изрично го уведомил за липсата на регистрационни табели. С постановление от 24.11.2022 г. прокурор при РП-Самоков, ТО-И. пр.пр. № ***/2022 г. била прекратена на основание чл. 214, ал. 1, вр. чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК поради липса на данни за извършено престъпление, като в мотивите е прието, че деянието е малозначително (чл. 9, ал. 2 НК).

След издаване на прокурорското постановление, въз основа на АУАН, е издадено обжалваното Наказателно постановление № 22-0274-*****/20.12.2022 г. от началника РУ – И., с което за нарушение на чл. 140, ал. 1 ЗДвП на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца и глоба в размер на 200 лв.

По доказателствата:

Горната фактическа обстановка съдът прие за безспорно установена въз основа на показанията на свидетелите Д. О., С. Р., АУАН, който съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 2 ЗДвП има доказателствена стойност, писмено сведение от Б. Т., писмено сведение от Д. Т., 2 броя докладни записки, изготвени от Д. О. и постановление от 24.11.2022 г. на прокурор при РП-Самоков, ТО-И. пр.пр. № ***/2022 г.

Изброените доказателствени източници са логични и непротиворечиви. Взаимно се допълват, като от тях се установяват всички обстоятелства около процесната проверка – време, място, начин на извършване и фактически констатации. Разпитаните свидетели имат ясен и конкретен спомен за случая, като са напълно последователно и непротиворечиво изясняват, че жалбоподателят е знаел, че управляваният от него автомобил е без регистрационни номера, доколкото самият той е споделил това. В същия смисъл е и собственоръчно попълненото от него писмено сведение, както и сведение, попълнено от Б. Т..

Показанията на свид. Ю. А. не разкриват факти и обстоятелства относими към предмета на доказване.

Недоказана в хода на производството е фактическата констатация в на АНО, че автомобилът не е надлежно регистриран. Доказателства в този смисъл липсват, като видно, както от показанията на полицейските служители О. и Р., така и от писмените документи (докладни записки, писмено сведение) установеното от обективна страна деяние е единствено управление на МПС без поставени регистрационни табели на определените за това места.

Поради логичността, взаимната връзка и липсата на каквито и да е противоречия в обсъдените доказателствени източници, те следва да бъдат кредитирани в цялост.

От правна страна:

Административнонаказателното производство е строго формален процес, тъй като чрез него се засягат правата и интересите на физическите и Ю.дически лица в по-голяма степен. Предвиденият в ЗАНН съдебен контрол върху издадените от административните органи наказателни постановления е за законосъобразност. От тази гледна точка съдът не е обвързан нито от твърденията на жалбоподателя, нито от фактическите констатации в акта или в наказателното постановление /арг. чл. 84 ЗАНН във вр. чл. 14, ал. 2 НПК и т. 7 от Постановление № 10 от 28.09.1973 г. на Пленума на ВС/, а е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия по делото закон. В тази връзка на контрол подлежи и самият АУАН по отношение на неговите функции – констатираща, обвинителна и сезираща.

В настоящия случай АУАН и издаденото, въз основа на него НП, са съставени от длъжностни лица в пределите на тяхната компетентност.

Съдът служебно констатира, че са спазени императивните процесуални правила при издаването на АУАН и НП – тяхната форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 40, чл. 42, чл. 43, ал. 5, чл. 57 и чл. 58, ал. 1 ЗАНН.

Налице е пълно съвпадение между установените фактически обстоятелства и тяхното последващо възпроизвеждане в атакуваното НП, като с изискуемата се от закона конкретика административните органи са очертали времето, мястото, механизма и обстоятелствата, при което е било извършено нарушението.

Административнонаказателното производство е образувано със съставянето на АУАН в предвидения от ЗАНН 3-месечен срок от откриване на нарушителя, респективно – 1 година от извършване на нарушението. От своя страна обжалваното наказателното постановление е постановено в законоустановения 6-месечен срок. Ето защо са спазени всички давностни срокове, визирани в разпоредбата на чл. 34 ЗАНН, досежно законосъобразното ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя от формална страна.

Нарушението е описано с всички съставомерни признаци.

Съдът не споделя правните изводи на АНО, като счита, че материалният закон е приложен неправилно, което налага частична отмяна на наказателното постановление и неговото изменяване.

Административнонаказателната отговорност на въззивника Д. Т. е ангажирана на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 във вр. чл. 140, ал. 1 ЗДвП.

Съгласно чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места.

Санкционната норма за неизпълнение на задълженията по чл. 140, ал. 1 ЗАНН е установена в чл. 175, ал. 3 ЗДвП, в която са уредени състава на административно нарушения – първият, уреден в предложение 1, е за водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред, вторият състав е уреден в предложение 2, в което е предвидено наказание за водач, който управлява МПС, което е регистрирано, но е без табели с регистрационен номер. Възможно е с едно деяние едно лице да извърши идеална съвкупност, т.е. две нарушения или само едно от тях.

В случая АНО е приел от фактическа страна, че жалбоподателят Т. е осъществил и двата състава на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, но административната му отговорност е ангажирана единствено за деяние по чл. 175, ал. 3, пр. 1 ЗДвП (управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред).

В хода на производството не се доказва въззивникът Т. да е управлявал моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред. Ето защо на основание чл. 63, ал. 5 вр. ал. 3, т. 1 вр. ал. 2, вр. чл. 58д, т. 1 от ЗАНН наказателното постановление следва да бъде отменено в тази част.

Същевременно се доказва, че той е на 14.09.2022 г. около 13:30 часа в община И., на третокласен път № 822 в с. Ж. с посока към гр. И., наказаният Д. Т. е управлявал л.а. „А.“, модел „А4“ сиво на цвят, с рама № WAVZZZ8K28A*****, което е регистрирано, но без поставени регистрационни табели.

Така очертаната дейтелност правилно е квалифицирана като нарушение на чл. 140, ал. 1 ЗДвП АНО, където е ситуирано правно задължение за

водачите да управляват по пътищата, отворени за обществено ползване, само моторни превозни средства, които са с поставени регистрационни табели. Неправилно обаче е приложена санкционната норма на чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП, тъй като деянието осъществява състава на чл. 175, ал. 3, пр. 2 от ЗДвП. Това налага наказателното постановление да бъде изменено на основание чл. 63, ал. 7, т. 1 от ЗАНН като бъде приложен закон за еднакво наказуемо нарушение – чл. 175, ал. 3, пр. 2 от ЗДвП. Не е налице съществено изменение на обстоятелствата на нарушението, тъй като от фактическа страна както в АУАН, така и в НП, е посочено, че въззивникът е управлявал МПС, което е без регистрационни табели. Следователно той се е защитавал по това фактическо обвинение и то не представлява процесуална изненада за наказания.

Административното нарушение е извършено виновно, при форма на вината – пряк умисъл. Жалбоподателят е съзнавал, че управлява МПС, което е регистрирано, но без поставени регистрационни табели и пряко целял това.

Предвид разпоредбата на чл. 29 ЗАНН не следва да се обсъжда дали процесното деяние представлява маловажен случай.

Не е налице явно маловажен случай или малозначителен случай. Обществената опасност на конкретното деяние е дееца съответна на средното за този вид нарушения. Деянието е извършено с пряк умисъл, деецът е съзнавал, че автомобилът е без регистрационни табели и то в период предхождащ с няколко седмици деянието и въпреки това е предприел управление на същия. По този начин е демонстрирал чувство за безнаказаност и намерение да не зачита установения в страна в правов ред. Това сочи, че както деянието, така и деецът е с достатъчно висока степен на обществена опасност, за да консумира състава на административно нарушение. Ето защо предвид тези констатации не може да се приеме, че е деянието представлява маловажен случай.

По вида и размера на наложеното наказание:

Вида на наказанието е правилно определен, както и размерът на на всяко от наказанията, определен съгласно законовия минимум, тъй като не се констатира отегчаващи отговорността обстоятелства. Както беше посочено по-горе липсват обаче и смекчаващи.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 63, ал. 5 вр. ал. 3, т. 1 вр. ал. 2, вр. чл. 58д, т. 1 от ЗАНН, чл. 63, ал. 7, т. 1, от ЗАНН и чл. 63, ал. 5 вр. ал. 2, т. 5 вр. чл. 58д, т. 1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ на основание чл. 63, ал. 5 вр. ал. 3, т. 1 вр. ал. 2, вр. чл. 58д, т. 1 от ЗАНН Наказателно постановление № 22-0274-*****/20.12.2022 г., издадено от началника на РУ-И. **в частта**, че на 14.09.2022 г. около 13:30 часа в община И., на третокласен път № 822 в с. Ж. с посока към гр. И., Д. И. Т., ЕГН ***** е управлявал л.а. „А.“, модел „А4“ сиво на цвят, с рама №

WAVZZZ8K28A*****, което не е регистрирано по надлежния ред, с което е осъществил нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

ИЗМЕНЯ на основание чл. 63, ал. 7, т. 1 от ЗАНН Наказателно постановление № 22-0274-*****/20.12.2022 г., издадено от началника на РУ-И., като преквалифицира административното нарушение, извършено от Д. И. Т., ЕГН *****, от нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП вр. чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП в нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП вр. чл. 175, ал. 3, пр. 2 от ЗДвП.

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 22-0274-*****/20.12.2022 г., издадено от началника на РУ-И., в останалата част.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба по реда на АПК пред Административен съд–София област **в 14-дневен срок** от получаване на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – И.: _____